

SJELESORGTILBUDET OG ARBEIDSGIVERS ANSVAR

Den norske kirke har profesjonelle sjelesørgere gjennom prestedtjenesten og diakonene, og har også andre medarbeidere som har faglige kvalifikasjoner og en yrkespraksis hvor sjelesorg er blant oppgavene. I kirken finnes også sjelesorg som ivaretas av frivillige.

Dette dokumentet behandler arbeidsgivers ansvar for å legge til rette for en trygg sjelesorgspraksis og følge opp medarbeidere som gjennom sitt arbeidsforhold utøver sjelesorg.

Sjelesorgspraksis i Den norske kirke er svært fleksibel og i stor grad avhengig av hvordan sjelesørgeren tar ansvar for å innrette den. I all hovedsak er det sjelesørgeren som innretter praksisen. En slik praksis er i hovedsak et gode, og gjør sjelesorg tilgjengelig, men innebærer også risiko ved at praksisen er mindre regulert enn de fleste andre samtaletjenester.

Sjelesorgrommet skal være et trygt rom. Kirkelige arbeidsgivere må ta ansvar for at fleksibiliteten i Den norske kirkes sjelesorgspraksis ikke gjør sjelesorgrommet til et utrygt rom, hverken for konfident eller sjelesørger.

Arbeidsgiverne må bidra til:

- Fysiske forhold som ivaretar taushetsplikt, og som skaper den nødvendige profesjonelle ramme om samtalen
- Regulering av tid og sted for slike samtaler, i dialog med sjelesørgeren. Dette kan for eksempel bety å drøfte hvor samtaler skal eller ikke skal finne sted, omfang av tidsbruk (maksimal tidsramme eller uavklart tidsramme?), når på dagen slike samtaler tilbys (innenfor normal arbeidstid? kveld? helg?)
- At sjelesørger gis nødvendig tilbud om veiledning for å kunne reflektere over egen praksis og bli ivaretatt knyttet til den emosjonelle belastningen sjelesørgeren kan bli utsatt for i krevende samtaler

Arbeidsgivere kan gjerne stille seg følgende spørsmål:

- *Hva er målet for sjelesorgtilbudet?*
 - *(Eks: Hvordan informeres det om sjelesorgtilbudet, og hvem skal kunne benytte det?)*
- *Settes det tydelige rammer for sjelesorgssamtaler?*
 - *(Eks: Er varighet og rammer forutsigbart for både sjelesørger og konfident?)*
- *Gis sjelesørgere anledning til, eller pålegg om, å selv gå regelmessig i veiledning?*